

عنوان مقاله:

صلح در گفتمان سیاسی امام علی (ع)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی امام علی(ع) پژوهی بامعرفی جایزه جهانی امام علی علیه السلام (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

دانیال رضایور - دانشجوی دکتری روابط بین المللی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

عناصر گفتمان امام علی (ع) در واکنش به تبعات سیطره گفتمان خلفای راشدین و خوارج بر ذهنیت فردی و جمعی، حول محور صلح مبتنی بر دین اسلام مفصل بندی می شود و به نظر می رسد این گفتمان به دلیل انطباق با نظام صدقی جامعه اسلام توانست به هژمونی دست یابد و نظام معنایی خود را در ذهنیت جمعی اجتماعی تثبیت کند. بر این اساس سوژه ها و کارگزاران، جهان و پدیدارهایش را در بستر گفتمان امام معنادار می یابند، امری که از یکسو بی تردید در نحو معناداری پدیده ها برای آنها موثر می افتند و از سوی دیگر این گفتمان قرائت خاص خود را از پدیدارها ارائه می دهد و مدلول های مختلف از جمله مدلول های بین المللی از قبیل اخلاق سیاسی، عدالت اسلامی و وحدت امت اسلامی را با توجه به نظام معنایی خاص خود معنادار می کند و قرائت خاص خود را از آنها ارائه می دهد. از آنجا که گفتمان سیاسی این دوره در قالب دین اسلام تکوین یافته است؛ سوال اصلی پژوهش اینگونه مطرح می شود که: گفتمان برآمده از دین اسلام چه تاثیری بر جهت گیری سیاسی امام علی (ع) در مقطع زمانی حکومت ایشان داشته است پاسخ موقت به این سوال، به عنوان فرضیه عبارت است از: گفتمان سیاسی برآمده از دین اسلام در حکومت امام علی (ع) متشکل از عناصر صلح محوری به عنوان دال مرکزی، اخلاق سیاسی، عدالت اسلامی، وحدت امت اسلامی و آزادی متأثر از دین اسلام است و در نتیجه گیری دلیل هژمونیک شدن گفتمان امام نسبت به سایر گفتمان ها مشخص می گردد.

کلمات کلیدی:

امام علی (ع)، گفتمان سیاسی، صلح محوری، اخلاق سیاسی، وحدت امت اسلامی، آزادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978108>

